

บันทึกการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ครั้งที่ ๒๗

วันศุกร์ที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๘.๓๕ นาฬิกา

พลอากาศเอก หะริน หงสกุล ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้กล่าวเปิดประชุม แล้วแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ด้วยนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและของสภานโยบายแห่งชาติ ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๒๑ คำสั่งที่ ๔/๒๕๒๑ และคำสั่งที่ ๕/๒๕๒๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๑ เรื่องการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีจึงขอแจ้งให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบ ตามความในมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ ดังนี้

คำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ ๓/๒๕๒๑

ด้วยปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่า ระหว่างต้นปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ถึงวันที่

- ๑ เมษายน ๒๕๒๑ เวลากลางวันและกลางคืน นายวิง สายน้ำเขียว ผู้ต้องหา
- ที่ ๑ นายบุญเลิศ ชันอักษร ผู้ต้องหาที่ ๒ นายน้อย หรือ คำ คงสมภาย ผู้ต้องหา
- ที่ ๓ นายโม่ง บุตรดี หรือศรีสมบุญ ผู้ต้องหาที่ ๔ นายเลียง หรือ บุญเลียง
- เนียมคัง ผู้ต้องหาที่ ๕ นายนิมิตร หรือสมชาย กาญจนกิจ ผู้ต้องหาที่ ๖ นาย
- มนัส ไม่ทราบนามสกุลผู้ต้องหาที่ ๑๑ และนายเซวี่ หรือชวลิต สายน้ำเขียว

ผู้ต้องหาที่ ๑๒ ได้ร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน อันเป็นความผิดต่อกฎหมาย ว่าด้วยป่าไม้กล่าวคือ ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๑๒ เป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการตั้งโรงเลื่อยจักรแปรรูปไม้โดยมิได้รับอนุญาต แล้วใช้ให้บุคคลอื่นลักตัดฟันไม้ในป่าและชักลากนำไม้เข้ามาทำการแปรรูปในโรงเลื่อยจักรที่ตั้งขึ้นโดยมิชอบนั้น แล้วนำไม้แปรรูปออกจำหน่าย โดยผู้ต้องหาที่ ๑๑ เป็นผู้ควบคุมดูแล ผู้ต้องหาที่ ๒ ผู้ต้องหาที่ ๓ ผู้ต้องหาที่ ๔ ผู้ต้องหาที่ ๕ และผู้ต้องหาที่ ๖ เป็นลูกจ้างของผู้ต้องหาที่ ๑ ได้ร่วมกับตัดฟันชักลากไม้หวงห้าม ทำการแปรรูปไม้ และมีไม้หวงห้ามไว้ในความครอบครอง โดยมิได้รับอนุญาต เหตุเกิดที่ตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนได้ความว่า ผู้ต้องหาที่ ๑ ได้ตั้งโรงงานแปรรูปไม้โดยมิได้รับอนุญาตที่บริเวณบ้านสองแพรก แล้วทำการแปรรูปไม้และลำเลียงไม้มาขายที่ตลาดสี่แยกปราณบุรี เจ้าพนักงานจึงนำเครื่องบันทึกบินตรวจการพบว่าโรงงานแปรรูปไม้ตั้งอยู่ในป่าบริเวณดังกล่าวจริง จึงได้ถ่ายภาพไว้ ต่อมาวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๒๑ เจ้าพนักงานได้เข้าทำการตรวจค้นและจับกุมผู้ต้องหาที่ ๒ ถึงผู้ต้องหาที่ ๑๐ ได้ที่โรงงานแปรรูปไม้ดังกล่าวพร้อมด้วยไม้หวงห้ามซึ่งมิได้มีรูปรอยตราของเจ้าพนักงานประทับ รวมปริมาตร ๑๐.๓๔๘ ลูกบาศก์เมตร และยึดเครื่องจักรกล โรงเลื่อยพร้อมด้วยอุปกรณ์ทำไม้แปรรูปเป็นของกลาง ผู้ต้องหาที่ ๑ เข้ามอบตัวต่อเจ้าพนักงานสอบสวนเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๑ ส่วนผู้ต้องหาที่ ๑๑ และผู้ต้องหาที่ ๑๒ หลบหนี ยังจับกุมตัวไม่ได้

แม้ผู้ต้องหาที่ ๑ จะให้การปฏิเสธว่ามีไม่รู้เห็นด้วย แต่ข้อเท็จจริงทั้งนี้ จากการสอบสวนว่า ผู้ต้องหาที่ ๑ เคยตั้งโรงงานแปรรูปไม้มาก่อน แต่ถูก

เจ้าพนักงานสังกัดในความผิดฐานแปรรูปไม้ผิดกฎหมาย และเครื่องจักรกล
 ของกลางที่ยึดได้นั้นก็ปรากฏว่า ผู้ต้องหาที่ ๑๒ ซึ่งเป็นบุตรชายได้ขอมาเพื่อ
 ที่จะใช้ในโรงงานแปรรูปไม้ที่ถูกยึดดังกล่าว แต่เมื่อโรงงานแปรรูปไม้ถูกสั่งปิด
 แล้ว จึงได้นำมาใช้ในโรงงานที่เกิดเหตุ โดยผู้ต้องหาที่ ๑๑ และผู้ต้องหา
 ที่ ๑๒ เป็นผู้ควบคุมดูแลและดำเนินงานโรงงานดังกล่าว นอกจากนี้รถยนต์ใช้
 บรรทุกไม้ออกจากโรงงานก็เป็นรถยนต์ของผู้ต้องหาที่ ๑ คนงานหลายคน
 ทำงานอยู่ในโรงงานที่เกิดเหตุก็เป็นคนงานที่เคยทำงานอยู่ในโรงงานของผู้ต้องหา
 ที่ ๑ ซึ่งถูกสั่งปิด กรมจึงฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า ผู้ต้องหาที่ ๑ เป็น
 เจ้าของโรงงานแปรรูปไม้และร่วมกระทำความผิดในคดีนี้

สำหรับผู้ต้องหาที่ ๒ ถึงผู้ต้องหาที่ ๖ ให้การรับว่าเป็นลูกจ้างทำงาน
 คัดพันธ์กลากไม้และแปรรูปไม้ในโรงงานแปรรูปไม้ดังกล่าว โดยอยู่ในความ
 ควบคุมสั่งการของผู้ต้องหาที่ ๑๑ และผู้ต้องหาที่ ๑๒

ส่วนนายแสวง คล้ายสังข์ ผู้ต้องหาที่ ๗ นายบุญช่วย คล้ายสังข์
 ผู้ต้องหาที่ ๘ นางมา กาญจนกิจ ผู้ต้องหาที่ ๙ และนางป้อย สามเกลียว
 ผู้ต้องหาที่ ๑๐ พยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ร่วมกระทำความผิดในกรณีด้วย

การกระทำของผู้ต้องหาที่ ๑ ผู้ต้องหาที่ ๒ ผู้ต้องหาที่ ๓ ผู้ต้องหาที่ ๔
 ผู้ต้องหาที่ ๕ ผู้ต้องหาที่ ๖ ผู้ต้องหาที่ ๑๑ และผู้ต้องหาที่ ๑๒ นอกจากจะเป็น
 ความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยป่าไม้แล้ว ยังเป็นการทำลายทรัพยากรของชาติและ
 บ่อนทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างร้ายแรงอีกด้วย แม้รัฐบาล
 จะได้ประกาศเตือนให้หยุดเคຍประพฤตืเช่นนเล็กประพฤตืเสีย ผู้ต้องหาเหล่านี้
 ก็หาได้เชื่อฟังและเกรงกลัวไม่ จึงสมควรลงโทษตามความหนักเบาของพฤติการณ์
 แห่งการกระทำเพอม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและของสภานโยบายแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังนี้

(๑) ให้จำคุกนายวิง สายน้ำเขียว ผู้ต้องหาที่ ๑ นายมนัส ผู้ต้องหาที่ ๑๑ และนายชวลิต สายน้ำเขียว ผู้ต้องหาที่ ๑๒ มีกำหนดคนละ ๒๕ ปี

(๒) ให้จำคุกนายบุญเลิศ ชินอักษร ผู้ต้องหาที่ ๒ นายน้อย หรือคำ คงสมกาย ผู้ต้องหาที่ ๓ นายโม่ง บุตรดี หรือศรีสมบุรณ์ ผู้ต้องหาที่ ๔ นายเลียง หรือบุญเลียง เข้มมั่ง ผู้ต้องหาที่ ๕ และนายนิมิตร หรือสมชาย กาญจนกิจ ผู้ต้องหาที่ ๖ มีกำหนดคนละ ๕ ปี

(๓) ให้ปล่อยตัวนายแสวง คล้ายสังข์ ผู้ต้องหาที่ ๗ นายบุญช่วย คล้ายสังข์ ผู้ต้องหาที่ ๘ นางเบ้า กาญจนกิจ ผู้ต้องหาที่ ๙ และนางป้อย สามเกลี้ยว ผู้ต้องหาที่ ๑๐ พ้นข้อหาไป

(๔) บรรดาไม้ของกลางตลอดจนเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการแปรรูปไม้ของกลางให้รับเสียทั้งสิ้น

ให้เจ้าพนักงานดำเนินการจับกุมตัวผู้ต้องหาที่หลบหนีมาลงโทษตามคำสั่งนี้โดยด่วน

ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบ

โดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๑

คำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ ๔/๒๕๒๑

ด้วยปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่า เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑

เวลาประมาณ ๒๓.๔๕ นาฬิกา นายสิทธิพงษ์ หรือสกลเกษม แซ่แต้ ผู้ต้องหาที่ ๑

นายสินชัย หรือซ่ง ภาณุอำไพ ผู้ต้องหาที่ ๒ และนายชัชวรัตน์ หรือตา แซ่ลม ผู้ต้องหาที่ ๓ ได้บังอาจร่วมกันมีเฮโรอีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษไว้ในความครอบครอง เพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย วันเวลาเกิดเหตุ เจ้าพนักงานตำรวจศูนย์ปราบปรามยาเสพติดให้โทษติดตามจับกุมผู้ต้องหาทั้งสามได้พร้อมด้วยเฮโรอีนจำนวน ๓๐ ห่อ น้ำหนัก ๑๓,๖๑๕ กรัม ราคา ๔๐๘,๕๕๐ บาท และรถยนต์รับจ้างสาธารณะ หมายเลขทะเบียน ๑ ท - ๘๐๒๒ ซึ่งใช้บรรทุกเฮโรอีนดังกล่าวเป็นของกลาง เหตุเกิดที่แขวงบางโพรงพวง และแขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร

ข้อเท็จจริงจากผลของการสืบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจศูนย์ปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ได้ความว่า ผู้ต้องหาได้ร่วมกันจัดหาเฮโรอีนจำนวนมากส่งไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นประจำ เจ้าพนักงานตำรวจดังกล่าวจึงได้จัดวางสายลับไว้ภายในวงการค้ายาเสพติดให้โทษของผู้ต้องหา เพื่อที่จะทำการปราบปรามจับกุมต่อไป

ต่อมาวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ ได้รับรายงานว่า ผู้ต้องหากับพวกได้จัดเตรียมเฮโรอีนไว้จำนวนหนึ่งเพื่อที่จะลักลอบนำส่งไปจำหน่ายที่ยังคงระหว่างวันที่ ๒๕ และวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ โดยผู้ต้องหาทั้งสามจะร่วมกันนำเฮโรอีนไปส่งยังเรือเดินสมุทรซึ่งจอดเทียบท่าอยู่ที่บริเวณท่าเรือสาธุประดิษฐ์ แขวงบางโพรงพวง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร เจ้าพนักงานตำรวจจึงได้เฝ้าสังเกตการณ์และสะกดรอยติดตามผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ จากบ้านของผู้ต้องหาที่ ๑ เลขที่ ๓๒๒/๒๗ ซอยอยู่เจริญ ถนนอโศก-ดินแดง

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๒

ราชกิจจานุเบกษา

๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๑

ในวันที่ ๒๔ และ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓
พากันออกจากบ้านเลขที่ดังกล่าวไปพบผู้ต้องหาที่ ๒ ที่โรงน้ำชาแห่งอื่น ถนน
พาดสาย เขาวราช

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ เวลาประมาณ ๒๐ นาฬิกาเศษ ผู้ต้องหา
ที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ ได้พากันขึ้นรถยนต์มาสด้าสีเขียว หมายเลขทะเบียน
๕ ข-๕๓๔๑ ออกจากบ้านของผู้ต้องหาที่ ๑ โดยผู้ต้องหาที่ ๑ เป็นคน
ขับรถ ไปถึงบริเวณหน้าโรงน้ำชาแห่งอื่นเมื่อเวลา ๒๒ นาฬิกาเศษ แล้วผู้ต้องหา
ที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ ลงจากรถเดินไปพบกับผู้ต้องหาที่ ๒ ที่รถยนต์รับจ้าง
สาธารณะ หมายเลขทะเบียน ๑ ท-๙๐๒๒ ซึ่งจอดคอยอยู่ก่อนแล้ว ผู้ต้องหา
ทั้งสามพูดคุยกันอยู่ครู่หนึ่ง แล้วผู้ต้องหาที่ ๑ กับผู้ต้องหาที่ ๓ ก็เดินเข้าไป
ในโรงน้ำชาแห่งอื่น ส่วนผู้ต้องหาที่ ๒ ไม่ได้เข้าไปด้วยคงคอยอยู่ที่เดิม ต่อมา
เวลาประมาณ ๒๒.๓๐ นาฬิกา ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ เดินออก
มาจากโรงน้ำชาแห่งอื่น พร้อมกับหากล่องกระดาษสีน้ำตาลขนาดกลางมาด้วย
คนละ ๑ กล่อง นำไปส่งมอบให้ผู้ต้องหาที่ ๒ แล้วผู้ต้องหาที่ ๒ ได้ขับรถ
ยนต์รับจ้างสาธารณะคันดังกล่าว ไปพร้อมกับหากล่องกระดาษสีน้ำตาลที่ได้รับจาก
ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ โดยผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓
ขับรถยนต์มาสด้าสีเขียวคันเดิมติดตามไปด้วย เจ้าพนักงานตำรวจจึงแยกย้ายกัน
สะกดรอยติดตามและจับกุมผู้ต้องหาที่ ๒ ได้พร้อมกับเฮโรอีนของกลางซึ่งบรรจุ
อยู่ในกล่องกระดาษสีน้ำตาล ๒ กล่อง ดังกล่าวมาข้างต้นในรถยนต์รับจ้างสาธารณะ
คันดังกล่าว ซึ่งผู้ต้องหาที่ ๒ เป็นคนขับที่บริเวณท่าเรือสาธุประดิษฐ์ ในขณะที่
เดียวกันก็จับกุมผู้ต้องหาที่ ๑ กับผู้ต้องหาที่ ๓ ได้ด้วย เมื่อส่งเฮโรอีนของ

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๖๒

ราชกิจจานุเบกษา

๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๑

กลางที่จับได้จากผู้ต้องหาที่ ๒ ไปตรวจพิสูจน์แล้ว ปรากฏว่าเป็นยาเสพติดให้โทษ ชนิดเฮโรอีนไฮโดรคลอไรด์ ซึ่งเป็นเกลือของเฮโรอีน น้ำหนักรวม ๑๓,๖๑๕ กรัม

แม้ผู้ต้องหาทั้งสามจะให้การปฏิเสธ แต่เจ้าพนักงานตำรวจได้สะกดรอยติดตามพฤติการณ์ของผู้ต้องหาทั้งสามมาโดยตลอด และจับกุมเฮโรอีนของกลาง ซึ่งผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๓ ส่งมอบให้ผู้ต้องหาที่ ๒ ได้จากผู้ต้องหาที่ ๒ กรณีจึงฟังโดยปราศจากข้อสงสัยว่า ผู้ต้องหาทั้งสามได้ร่วมกันมีเฮโรอีนจำนวน ๑๓,๖๑๕ กรัม ไว้ในความครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย

โดยที่การกระทำความผิดของผู้ต้องหาทั้งสามดังกล่าว เป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และเป็นการค้าเฮโรอีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษร้ายใหญ่ จำนวนถึง ๑๓ กิโลกรัมเศษ เป็นการบ่อนทำลายเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ และบั่นทอนสุขภาพอนามัยของประชาชน เป็นภัยร้ายแรงต่อประเทศชาติ สมควรลงโทษเพื่อยุติให้เป็นเยี่ยงอย่างต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีและของสภานโยบายแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังนี้

(๑) ให้จำคุกนายสิทธิพงษ์ หรือยกเคียง แซ่แต้ ผู้ต้องหาที่ ๑ นายสินชัย หรือซ่ง ภานุอำไพ ผู้ต้องหาที่ ๒ และนายชัยรัตน์ หรือตา แซ่ลม ผู้ต้องหาที่ ๓ มีกำหนดตลอดชีวิต

(๒) เฮโรอีน และรถยนต์รับจ้างสาธารณะ หมายเลขทะเบียน ๑ ท-๘๐๒๒ ของกลาง ให้รีบเสียดังนั้น

ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๑

คำสั่งของนายกรัฐมนตรี ที่ ๕/๒๕๒๑

ด้วยปรากฏหลักฐานเป็นที่แน่ชัดว่า ระหว่างปลายปี พ.ศ. ๒๕๒๐ จนถึงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ เวลากลางวันและกลางคืน นางสุวิมล ลิมสวัสดิวงศ์ หรือ โสภณารมณี ผู้ต้องหาที่ ๑ นายอำมาตย์ โสภณารมณี ผู้ต้องหาที่ ๒ นายพิเชษฐ แซ่โค้ว ผู้ต้องหาที่ ๓ นายแดง แสงทับทิม ผู้ต้องหาที่ ๔ นายปรีชา ภาวะเกตุ ผู้ต้องหาที่ ๕ นายจรัส ศรีเอี่ยมกุล ผู้ต้องหาที่ ๖ และนายบรรยง สรีเวชชะพันธ์ ผู้ต้องหาที่ ๗ ได้ร่วมกันกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทหลายกระทงต่างกรรมต่างวาระกัน อันเป็นความผิดต่อกฎหมายป่าไม้ประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายรถยนต์ กล่าวคือ ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ ได้ให้ทุนและใช้ให้บุคคลอื่นลักตัดฟันไม้ในป่า และชักลากนำไม้เหล่านี้มาทำการแปรรูปเพื่อจำหน่ายในโรงงานแปรรูปไม้ของบริษัทโรงเลื่อยจักรวรกิจรุ่งเรือง จำกัด ซึ่งผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ เป็นทั้งผู้ถือหุ้นและกรรมการผู้จัดการ โดยมีผู้ต้องหาที่ ๓ ซึ่งเป็นลูกจ้างร่วมดำเนินการแปรรูปไม้ในโรงเลื่อย และแสดงตัวว่าเป็นผู้เข้ากิจการและผู้รับมอบอำนาจจากผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ ส่วนผู้ต้องหาที่ ๔ ผู้ต้องหาที่ ๕ และผู้ต้องหาที่ ๖ เป็นลูกจ้างของบริษัทโรงเลื่อยจักรวรกิจรุ่งเรือง จำกัด ได้ร่วมกันชักลากไม้หวงห้าม

และมีไม้หวงห้ามไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต สำหรับผู้ต้องหาที่ ๑
รับราชการตำแหน่งป่าไม้อำเภอศรีราชา ได้ละเลยการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ
และกระทำการช่วยเหลือผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ เพื่อให้พ้นความผิด
เหตุเกิดที่ตำบลบึงและตำบลศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ผู้ต้องหาที่ ๑ เข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์
๒๕๒๑ ส่วนผู้ต้องหาที่ ๒ ผู้ต้องหาที่ ๓ หลบหนียังจับตัวไม่ได้ ส่วนผู้ต้องหา
ที่ ๔ ผู้ต้องหาที่ ๕ และผู้ต้องหาที่ ๖ เจ้าพนักงานจับกุมตัวได้ในวันเกิดเหตุ

ข้อเท็จจริงจากผลการสืบสวนและสอบสวนได้ความว่า เจ้าหน้าที่ศูนย์
ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กระทรวงมหาดไทย ได้สืบทราบว่ามีโรงเลื่อย
จักรวรภักษ์รุ่งเรือง ซึ่งเป็นโรงงานแปรรูปไม้ได้กระทำการฝ่าฝืนกฎหมายมาตั้งแต่
ปลายปี พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยดำเนินการตัดฟันไม้ในป่า ชักลากไม้ และลักลอบ
แปรรูปไม้โดยผิดกฎหมาย จึงได้สั่งให้เจ้าพนักงานตำรวจออกไปสืบสวน ผลการ
สืบสวนได้ความว่า ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ ออกทุนและใช้ให้บุคคลอื่น
ลักลอบตัดไม้หวงห้ามนำเข้ามาแปรรูปในโรงงานเป็นประจำ โดยมีที่รวมหมอนไม้
อยู่ห่างโรงงานออกไปประมาณ ๒ กิโลเมตร มีรถยนต์บรรทุกไปชักลากไม้จาก
ที่รวมหมอนไม้มาเข้าไปแปรรูปที่โรงงานดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์
๒๕๒๑ เวลากลางคืนเจ้าพนักงานตำรวจได้ไปซุ่มสังเกตอยู่ในบริเวณสวนมะพร้าว
ใกล้โรงงาน โดยแยกกำลังบางส่วนไปซุ่มอยู่ใกล้ที่รวมหมอน ได้เห็นรถยนต์
บรรทุกและรถยนต์สำหรับยกไม้เข้าไปที่รวมหมอนและรถยนต์ได้บรรทุกไม้เข้าไป
ในโรงงาน ครั้นรุ่งขึ้นวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ เวลาประมาณ ๐๘.๐๐
นาฬิกา เจ้าพนักงานตำรวจจึงนำกำลังทั้งหมดเข้าตรวจค้นโรงงานแปรรูปไม้

ดังกล่าวทันที พบเครื่องจักรกำลังแปรรูปไม้ มีคนงานเป็นจำนวนมากกำลังทำงาน
พบไม้ท่อนผ่าซีกแล้วอยู่บนโต๊ะเลื่อยนอน ๑ ท่อน ข้างแท่นโต๊ะเลื่อยนอน ๑
ท่อน และไม้ท่อนแปดบักด้านหนึ่งแล้ว ๑ ท่อน อยู่บนรถยนต์บรรทุกซึ่งเบน
คันเดียวกับที่บรรทุกไม้มาจากรวมหมอน ไม้ทั้ง ๓ ท่อน ไม่มีรูปรอยตราของ
เจ้าพนักงานประทับ เจ้าพนักงานจึงคิดตราและขีดได้ไม้แปรรูปที่ได้มาโดยผิด
กฎหมายปริมาตร ๑.๑๒ ลูกบาศก์เมตร พร้อมรถยนต์สามล้อพ่วงซึ่งใช้บรรทุก
ซุงได้ ๑ คัน

ในเวลาใกล้เคียงกันนั้น เจ้าพนักงานตำรวจอีกส่วนหนึ่งได้เข้าจับกุม
ผู้ต้องหาที่ ๔ ผู้ต้องหาที่ ๕ และผู้ต้องหาที่ ๖ ซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเลื่อย
จักรวรจักรรุ่งเรือง ณ ทรหมอนไม้พร้อมของกลาง คือ ไม้ซุง ๘๕ ท่อน ปริมาตร
๒๔๑.๕๐ ลูกบาศก์เมตร และรถยนต์สำหรับยกไม้ ๑ คัน ไม้ขีดได้ทั้งหมด
เป็นไม้หวงห้าม ไม่มีรูปรอยตราของเจ้าพนักงานประทับ

นางสุวิมล ลิมสวัสดิวงศ์ หรือโสภณารมณี ผู้ต้องหาที่ ๑ ได้เข้า
มอบตัวต่อพนักงานสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ และได้ให้การ
ปฏิเสธ โดยอ้างว่าบริษัทโรงเลื่อยจักรวรจักรรุ่งเรือง จำกัด ได้ให้นายพิเชษฐ
แซ่ไคว้ ผู้ต้องหาที่ ๓ เข้ากิจการโรงเลื่อยไปตั้งแต่วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๑
โดยมีสัญญาเช่า ลงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๑ หนังสือมอบอำนาจให้ดำเนิน
กิจการโรงเลื่อยลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๒๑ และหนังสือแจ้งการเช่าต่อนายอำเภอ
ศรีราชา ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๑ มาแสดง และอ้างว่าผู้ต้องหาที่ ๑ กับ
นายอำมาตย์ โสภณารมณี ผู้ต้องหาที่ ๒ ผู้เป็นสามี ไม่ได้ดำเนินกิจการโรงเลื่อย
แล้ว ผู้ควรต้องรับผิดชอบคือผู้ต้องหาที่ ๓ แต่ปรากฏว่าผู้ต้องหาที่ ๒ และ
ผู้ต้องหาที่ ๓ ได้หลบหนีไปไม่ยอมให้การแก่พนักงานสอบสวน

สำหรับนายพิเชษฐ แซ่โค้ว ผู้ต้องหาที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ทนายสุวิมลฯ ผู้ต้องหาที่ ๑ อ้างว่าเป็นผู้เช่ากิจการโรงเลื่อยและเป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินกิจการโรงเลื่อยจากผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ นั้น ข้อเท็จจริงจากผลการสอบสวนปรากฏว่า นายพิเชษฐฯ เป็นเสมียนอยู่ในโรงเลื่อยตลอดมา โดยมีพยานหลายคนเห็นว่านายพิเชษฐฯ ได้ทำงานในโรงเลื่อย ส่วนเอกสารสัญญาเช่าระหว่างนายอำมาตย์ โสภณารมณฺ์ ผู้ต้องหาที่ ๒ ผู้ให้เช่า กับนายพิเชษฐ แซ่โค้ว ผู้ต้องหาที่ ๓ รวมทั้งหนังสือมอบอำนาจและหนังสือแจ้งการเป็นผู้เช่านั้นปรากฏหลักฐานเชื่อได้ว่าล้วนเป็นเอกสารที่ผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ ได้สมคบกับนายพิเชษฐ แซ่โค้ว จัดทำขึ้นภายหลังการจับกุม คือในระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ โดยลงวันที่ย้อนหลังว่า ได้กระทำการเมื่อวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๒๑ แล้วนำมามอบให้นายบรรจง สิริเวชชะพันธ์ ผู้ต้องหาที่ ๑ ดำเนินการลงรับย้อนหลังไว้เพื่อเป็นหลักฐาน โดยผู้ต้องหาที่ ๑ สั่งให้เสมียนของอำเภอศรีราชาลงรับเอกสารดังกล่าวในทะเบียนรับหนังสือของที่ว่า การอำเภอศรีราชา ย้อนหลังให้สอดคล้องกับวันที่ลงในหนังสือแจ้งการเป็นผู้เช่านั้น ซึ่งเมื่อได้ตรวจทะเบียนรับดังกล่าวและเอกสารอื่นในรายการใกล้เคียงกันแล้ว ประกอบกับคำรับสารภาพของเสมียนอำเภอศรีราชาได้ความชัดว่า ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงทะเบียนรับหนังสือของอำเภอศรีราชา โดยตัดหนังสือที่ลงรับเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๑ เลขที่รับ ๒๘๑ ซึ่งเป็นหนังสือขออนุญาตจัดมหรสพออกแล้วใส่หนังสือแจ้งการเช่าดังกล่าวเข้าแทนที่ นอกจากนั้นในวันที่ทำการตรวจค้นโรงเลื่อยรายนี้ เจ้าพนักงานตำรวจได้พบประกาศสั่งงานและแต่งตั้งคนงานลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ ลงชื่อนายอำมาตย์ โสภณารมณฺ์ ผู้ต้องหาที่ ๒

ในฐานะผู้จัดการป๋ดยุ่ที่ทำการโรงเลื่อยดังกล่าวด้วยและได้ถ่ายภาพไว้เป็น
พยานหลักฐาน จากหลักฐานดังกล่าวจึงฟังได้ชัดว่า การเข้าที่ผู้ต้องหา ๑
อ่างนั้นได้กระทำนภายหลังการถูกจับกุมโดยอาศัยความร่วมมือของนายพิเชษฐ
แซ่โค้ว ผู้ต้องหา ๓ และเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหลักฐานย้อนหลัง

สำหรับนายแดง แสงทับทิม ผู้ต้องหา ๔ นายปรีชา ภาวะเกตุ ผู้ต้องหา
ที่ ๕ และนายจรัส ศรีเอี่ยมกุล ผู้ต้องหา ๖ แม้จะให้การปฏิเสธว่าไม่ได้เป็น
ลูกจ้างของโรงเลื่อย และไม่ได้ทำงานอยู่ที่รวมหมอนไม้ แต่จากคำให้การของ
พยานหลายปากยืนยันสอดคล้องกันว่า ผู้ต้องหาทั้งสามเป็นลูกจ้างของบริษัท
โรงเลื่อยจักรวรรดิรุ่งเรือง จำกัด และเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมตัวได้ในขณะกำลัง
ขนไม้ขนรถ ณ ที่รวมหมอนและไม้นั้นเป็นไม้ที่มีเครื่องหมายอนุญาตของ
เจ้าพนักงาน กรมจึงเชื่อได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่าผู้ต้องหาทั้งสามได้กระทำ
ผิดจริง

สำหรับนายบรรยง สิริเวชชะพันธ์ ผู้ต้องหา ๑ เป็นเจ้าพนักงานไม้
อำเภอศรีราชา มีพฤติการณ์ช่วยเหลือผู้ต้องหา ๑ และผู้ต้องหา ๒ ให้พ้นผิด
โดยเป็นผู้นำหนังสือแจ้งการเป็นผู้เข้าโรงเลื่อยจักรวรรดิรุ่งเรืองของนายพิเชษฐ
แซ่โค้ว ผู้ต้องหา ๓ ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้กระทำนภายหลังการจับกุม ไปให้
เจ้าหน้าที่ทะเบียนรับหนังสือของอำเภอศรีราชาลงทะเบียนรับหนังสือ โดยผู้ต้อง
หาที่ ๑ นำไปในระหว่างวันที่ ๑๕-๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑ ภายหลังการจับกุม
เรื่องนี้ แต่ไปให้เจ้าหน้าที่ทะเบียนลงรับย้อนหลังไปในวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๑
หงน โดยผู้ต้องหาที่ ๑ ได้ทำลายเอกสารสมุดทะเบียนรับหนังสือในหน้าทะเบียน
วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๑ แล้วเปลี่ยนใบทะเบียนขึ้นใหม่ให้เจ้าหน้าที่เขียนลง

ไปใหม่ซ้อนหลังดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ โดยร้อยแล้วว่าเป็นเท็จ นอกจากนั้นเมื่อ
พนักงานสอบสวนได้สอบสวนผู้ต้องหาที่ ๑ ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐
ผู้ต้องหาที่ ๑ ก็ได้ให้การถึงการเช่าระหว่างผู้ต้องหาที่ ๒ กับผู้ต้องหาที่ ๑ แต่
ได้เริ่มกล่าวอ้างถึงสัญญาเช่าเมื่อให้การเพิ่มเติมในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐
ซึ่งเป็นวันที่ผู้ต้องหาที่ ๑ ได้ช่วยเหลือสร้างหลักฐานเท็จเกี่ยวกับสัญญาเช่าและ
หนังสือมอบอำนาจเรียบร้อยแล้ว

การกระทำของผู้ต้องหาทั้ง ๑ คนดังกล่าวนี้ นอกจากจะเป็นความผิด
ต่อกฎหมายบ้านเมืองและประมวลกฎหมายอาญาและกฎหมายรถยนต์แล้ว ยังเป็น
การทำลายทรัพย์สินของชาติ และบ่อนทำลายความมั่นคงทางเศรษฐกิจของ
ประเทศอย่างร้ายแรง แม้รัฐบาลจะได้ประกาศเตือนให้ผู้ที่เคยประพฤติเช่นนี้
เลิกประพฤติเสีย มิฉะนั้นจะดำเนินการปราบปรามอย่างเฉียบขาด ผู้ต้องหา
ทั้งเจ็ดคนหาได้เชื่อฟังไม่ จึงสมควรลงโทษสถานหนักเพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่าง
ต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
 พุทธศักราช ๒๕๒๐ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี
 และของสภานโยบายแห่งชาติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้จำคุกนางสุวิมล ลิมสวัสดิวงศ์ หรือโสภณารมณีย์ ผู้ต้องหา
ที่ ๑ และนายอำมาตย์ โสภณารมณีย์ ผู้ต้องหาที่ ๒ มีกำหนดคนละ ๒๕ ปี
- (๒) ให้จำคุกนายพิเชษฐ แซ่โค้ว ผู้ต้องหาที่ ๓ มีกำหนด ๑๕ ปี
- (๓) ให้จำคุกนายแดง แสงทับทิม ผู้ต้องหาที่ ๔ นายปรีชา การะเกตุ
ผู้ต้องหาที่ ๕ และนายจรัส ศรีเอี่ยมกุล ผู้ต้องหาที่ ๖ มีกำหนดคนละ ๕ ปี

(๔) ให้จำคุกนายบรรจง สิริเวชชะพันธ์ ผู้ต้องหาที่ ๗ มีกำหนด ๒๐ ปี

(๕) ให้เพิกถอนใบอนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปไม้ด้วยเครื่องจักรของบริษัทโรงเลื่อยจักรวรกิจรุ่งเรือง จำกัด

(๖) บรรดารถยนต์บรรทุกพร้อมสาลี่ รถยนต์สำหรับยกไม้ และไม้ของกลางตลอดจนเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการแปรรูปไม้ของบริษัทโรงเลื่อยจักรวรกิจรุ่งเรือง จำกัด ที่ตั้งอยู่ ณ ที่เกิดเหตุคดีนี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

ให้เจ้าพนักงานดำเนินการจับกุมตัวนางสุวิมล ถัมสวัสดิวงศ์ หรือโสภณารมณีย์ ผู้ต้องหาที่ ๑ ซึ่งได้รับประกันตัวในชั้นศาลและหลบหนีไป นายอำมาตย์ โสภณารมณีย์ ผู้ต้องหาที่ ๒ และนายพิเชษฐ แซ่โค้ว ผู้ต้องหาที่ ๓ มาลงโทษตามคำสั่งนี้โดยด่วน

ให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามคำสั่งนี้ แล้วรายงานให้ทราบโดยเร็ว
สั่ง ณ วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๒๑

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗ วันศุกร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๒๑

ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมครั้งดังกล่าว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด (ฉบับที่ ..) พ.ศ..... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยข้อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติในวาระที่ ๓ ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรมพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยข้อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราถึงมาตรา ๔ ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ขอปรึกษาที่ประชุม โดยขอเลื่อนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปก่อน ที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วย

จากนั้น ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่ ๒ เริ่มต้นด้วยข้อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง และลงมติในวาระที่ ๓ ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

พลเอก เล็ก แนวมาลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีใจความว่า เนื่องจากการฝึกวิชาทหารในปัจจุบัน เป็นหน้าที่ของกรมรักษาดินแดน จังหวัดทหารบกและมณฑลทหารบก ซึ่งเป็นส่วนราชการของกองทัพบก ดังนั้น เพื่อให้การฝึกวิชาทหารได้รับผลสมความมุ่งหมายของทางราชการ จึงควรกำหนดให้กองทัพบกเป็นผู้รับผิดชอบในการฝึกฝน ประกอบกับทางราชการมีความประสงค์ที่จะจัดตั้งผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร ผู้ช่วยผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารขึ้น เพื่อช่วยเหลือทางราชการ

ในด้านการปกครองบังคับบัญชา นักศึกษาวิชาทหาร และแต่งตั้งผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารพิเศษ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

หลังจากอภิปราย ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการสามัญชุดการทหารพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหารและเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

พลเอก เล็ก แนวมาลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ได้แถลงเหตุผลในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีใจความว่า เนื่องจากยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหารและเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร สมควรกำหนดเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหารและเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหารขึ้นและมีบทบัญญัติคุ้มครองให้มีสิทธิแต่งเครื่องแบบหรือแต่งกายคล้ายเครื่องแบบนักศึกษาวิชาทหาร หรือเครื่องแบบผู้กำกับนักศึกษาวิชาทหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

หลังจากอภิปราย ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และส่งให้คณะกรรมการชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการฝึกวิชาทหาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา
พันเอก สงวน คำวงษา
เลขาธิการรัฐสภา